

— Охъ, чула съмъ за онова чудо, отговори Райна.

— Слушай сега какъ ся връшжтъ таквызи чудеса. Кога чухъ азъ че Белерофонъ ся ꙗ прѣбърнжлъ въ образъ Симеоновъ, азъ испрѣва не проумѣхъ, защо ꙗ было направено това нѣщо, але като дойдохъ на полянк-тж и ся научихъ, че ꙗдинъ непознатъ челякъ отсѣкълъ ужъ мраморнж-тж главж, и тя изгорѣла въ огнь-атъ, тогы азъ разумѣхъ работж-тж, и самъ-си ся оплашихъ, като спомнихъ чернокнижик-то.

«— Надвечерь дойде при мене Домнъ Мартинъ, за да идемъ наядно въ кинозохиж.

«— Знакшь ли сега, поцыта мя той и ся усмихнж, що направихъ азъ съ Симеоновж-тж главж.

«— Знаж, отговорихъ му азъ.

«— Що да чинимъ? трѣбоваше съ нѣкой начинъ да умиримъ народ-атъ. Сичкы бѣхж ся оплашили, трѣбоваше съ нѣщо да помогнемъ. Погмѣдни сега, сичкы въскрѣснжхж, отъ кждѣ ся зе това сръдце у воинскы-тѣ. Сега сѣкы ꙗ готовъ да излѣзе да ся бори съ